

Sygn. akt IV CZ 67/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 kwietnia 2005 r., sygn. akt I ACa [...],
w sprawie z powództwa F. O.
przeciwko Gminie Miejskiej S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2016 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt V ACa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę powoda F. O. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 kwietnia 2005 r., w sprawie przeciwko Gminie Miejskiej S., o zapłatę.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy F. O. zaskarżył je w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania nieoparta na ustawowej podstawie ulega odrzuceniu przez sąd na posiedzeniu niejawnym. W ramach przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej sąd bada, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia wskazanych w art. 401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c. oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprawdzie podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2005 r., II CZ 41/05, niepubl., z dnia 21 października 2005 r., III CZ 82/05, niepubl., z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05, OSNP 2007, nr 3-4, poz. 48, z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, niepubl., z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZ 1/07, niepubl. i z dnia 16 lutego 2007 r. V CZ 119/06, niepubl.).

Zgodnie z art. 408 k.p.c. po upływie lat pięciu od uprawomocnienia się wyroku nie można żądać wznowienia, z wyjątkiem wypadku, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Sąd Apelacyjny zasadnie przyjął, że pomimo przywołania art. 401 k.p.c. żalący nie wykazał, iż ta podstawa wznowienia w rzeczywistości wystąpiła. Uzasadnione zatem było stanowisko tego Sądu, że skarga wniesiona została po upływie terminu.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.